

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Asan/13/2020
Identifikačné číslo spisu: 7019200636
Dátum vydania rozhodnutia: 26. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7019200636.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: U. A., adresa trvalého pobytu: E. XX, XXX XX. N. S., dátum narodenia: XX. U. XXXX, zastúpeného: JUDr. Rudolf Maník - advokát, so sídlom: Masarykova 2, 040 01 Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-72/2015-P, zo dňa 31. júla 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/63/2019 - 11, zo dňa 4. decembra 2019, ECLI:SK:KSKE:2019:7019200636.1, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trebišove (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) rozhodnutím č. ORPZ-ZV-ODI2-122/2015-P zo dňa 7. mája 2015 (ďalej len „rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ“) uznalo žalobcu vinného podľa § 22 ods. 2 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v účinnom znení (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Uložilo mu pokutu 50,- € a zaviazalo náhradou trov konania vo výške 16,- €. Priestupku sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 4. marca 2015 v čase o 13:30 hod. po štátnej ceste II/050211 v obci Malé Ozorovce smerom na obec Veľké Ozorovce viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky T. A. s evidenčným číslom S., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Sečovce, ktorej ku kontrole nepredložil doklady na premávku motorového vozidla, a to osvedčenie o evidencii vozidla, doklad o technickej a emisnej kontrole, kde následne bolo zistené, že na jazdu použil vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, nakoľko nebolo podrobené technickej a emisnej kontrole v stanovenej lehote. Žalobca týmto svojím konaním mal porušiť povinnosť ustanovenú v § 4

ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení. Žalobca sa voči rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ odvolal.

2. O odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-KE-KDI2-72/2015-P, zo dňa 31. júla 2015 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“). Týmto rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v účinnom znení (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ potvrdil a odvolanie zamietol.

II. Súdne konanie predchádzajúce súčasnému konaniu pred kasačným súdom

3. Žalobca podal voči rozhodnutiu žalovaného žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“). Navrhol v nej, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

4. Správny súd rozsudkom, č. k. 7S/121/2015 - 44, zo dňa 14. novembra 2017, ECLI:SK:KSKE:2017:5018200508.1, (ďalej len „rozsudok správneho súdu č. 1“) žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“) zamietol.

5. Na základe kasačnej sťažnosti vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 6Asan/7/2018, zo dňa 11. júla 2019. Týmto rozsudkom zrušil rozsudok správneho súdu č. 1 z dôvodu nesprávneho obsadenia správneho súdu pri rozhodovaní podľa § 440 ods. 1 písm. e) SSP.

6. Správny súd opätovne prejednal celú vec. Rozsudkom, č. k. 7S/63/2019 - 11, zo dňa 4. decembra 2019, ECLI:SK:KSKE:2020:7019200636.1, (ďalej len „rozsudok správneho súdu č. 2“) žalobu ako nedôvodnú opätovne podľa § 190 SSP zamietol. Správny súd považoval rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ ako aj rozhodnutie žalovaného za zákonné a správne. Podľa názoru tohto súdu bol dostatočne vyhodnotený skutkový stav. Z dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalobca spáchal predmetný priestupok v rozhodnutiach orgánov verejnej správy špecifikovaným spôsobom. Pri ukladaní výšky sankcie orgány verejnej správy dodržali kritériá pre posúdenie výšky stanovené v § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch. Poukázali na to, že je vo všeobecnom záujme, aby vodiči nevedli vozidlo bez platnej emisnej a technickej kontroly, pričom predmetné vozidlo ich nemalo od roku 2014. Tiež prihliadli na to, že žalobca je dôchodca a vodičské oprávnenie má od roku 1969. Do úvahy brali aj príťažujúcu okolnosť, ktorou sú tri záznamy o porušení predpisov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v posledných dvoch rokoch.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanoviská účastníkov

7. Žalobca podal voči rozsudku správneho súdu č. 2 kasačnú sťažnosť. V kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie. Dôvody na podanie kasačnej sťažnosti oprel o § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP. Podľa jeho názoru správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

8. Dôvody kasačnej sťažnosti smerovali voči výške trestu. Žalobca poukázal na to, že žalovaný sa neriadil princípom správnej úvahy. Uviedol, že v čase vydania rozhodnutia okresného riaditeľstva PZ (7. mája 2015) už disponoval osvedčeniami o emisnej kontrole a technickej kontrole. Pripomenul, že poberá len starobný dôchodok a má vysoké náklady súvisiace so zdravotným stavom. Vodičské oprávnenie má od roku 1969 a má čistý register trestov. S ohľadom aj na výšku poplatku za emisnú kontrolu a technickú kontrolu nepovažuje výšku pokuty za primeranú. Súdne konanie prebieha dlhú dobu, pričom sankcia po takto dlhej dobe nemôže svoju úlohu už splniť.

9. Žalovaný zotrval vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti na všetkých doterajších stanoviskách. Je toho názoru, že žalobca sa predmetného priestupku dopustil. Navrhol, aby kasačný súd potvrdil rozsudok správneho súdu č. 2 ako vecne správny.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu č. 2 v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení a § 11 písm. h) SSP.

11. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

12. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou

osobou a včas. Súdny poplatok za kasačnú sťažnosť nebol žalobca v súlade s poznámkou k položke 10 prílohy č. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v účinnom znení povinný uhrádzať.

13. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

IV.I. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

IV.II. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

14. Kasačný súd pri posúdení rozsudku správneho súdu č. 2 nezistil nesprávne právne posúdenie veci a ani odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. Má za to, že orgány verejnej správy výšku pokuty vyhodnotili v súlade s § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch.

15. Vo vzťahu namietanému porušeniu sa kasačný súd plne stotožňuje s posúdením správnym súdom. Platná technická kontrola a emisná kontrola predstavujú jeden zo základných predpokladov na vedenie motorového vozidla. Je žiadúce, aby vozidlá cestnej premávky boli technicky spôsobilé s emisiami v povolenom rozsahu. Technická kontrola by totiž mala garantovať vyhovujúci technický stav vozidla, čo má dopad na život i zdravie nielen vodiča s posádkou vozidla, ale všetkých účastníkov cestnej premávky. Povolené emisné limity chránia životné prostredie, čo má rovnako dopad na celú spoločnosť.

16. Správny súd konštatoval, že bolo prihliadnuté na poľahčujúce okolnosti spojené s vekom žalobcu a jeho statusom dôchodcu. Na druhej strane je potrebné zohľadniť aj priťažujúce okolnosti, ktorými sú už spomenuté tri priestupky na úseku cestnej premávky za posledné dva roky.

17. Námietka, že žalobca v čase vydania rozhodnutia okresného riaditeľ'stva PZ mal platnú technickú kontrolu a emisnú kontrolu nemá vplyv na posúdenie otázky viny. Vo vzťahu k trestu môže pôsobiť ako poľahčujúca okolnosť. Sama osobe však nemá za následok zbavenie páchatel'a trestu. Pri takomto výklade práva by sa totiž mohlo stať, že držiteľia motorových vozidiel by začali navštevovať technické a emisné kontroly až v čase priestupkového konania.

18. K námietke, že sankcia po tak dlhej dobe už neplní svoj účel, kasačný súd uvádza, že účelom správneho súdnictva je v súlade s § 6 ods. 1 SSP kontrola zákonnosti orgánov verejnej správy. Z tohto dôvodu sa v správnom súdnictve sankcie neukladajú, ale kontroluje sa zákonnosť ich uloženia. Konanie v správnom súdnictve je striktné oddelené od správneho konania. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o dlhotrvajúcom konaní na uloženie sankcie. Sankcia bola uložená v priestupkovom konaní, pričom toto konanie bolo právoplatne skončené 4. augusta 2015.

19. So zreteľom na všetky uvedené skutočnosti kasačný súd vyhodnotil námietky žalobcu uplatnené v kasačnej sťažnosti ako nedôvodné.

IV.III. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

20. Kasačný súd sa z popísaných dôvodov nestotožnil s námietkami žalobcu voči rozsudku správneho súdu č. 2 uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

21. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. (1) v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

22. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyselne.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

